

POSTNÍ DOBA

Už zase?

Mám ráda liturgický kalendář se všemi různými svátky a slavnostmi. Rok tak neprožívám jen v rytmu Jaro-léto-podzim-zima, ale je obohačen o další rozměr. Moc ráda mám Velikonoce a bylo mi vždycky trochu líto spolužáček, které tyhle svátky Jara fakt nesnášely. No, já se nedívám, když to pro ně znamená jen obarvit vajíčka a dostat vysehnáno. Ovšem postní doba – to bylo vždycky pro mě tak trochu nutné nepříjemno.

Každý rok před postní dobou býváme vyzváni k tomu, abychom ji prožili dobré, abychom ten čas nepromarnili. Ve zkratce se to dá shrnout asi tak:

- ▶ modlitba, půst, almužna,
- ▶ čas ztištění,
- ▶ učení se sebeovládání a odříkání,
- ▶ rozjímání o Ježíšově oběti,
- ▶ smíření s Bohem,
- ▶ dobrě se připravit na Velikonoce.

Theoreticky to nějak vím, ale co s tím udělat ve svém životě?

Držím bobíky

V čase, kdy jsem začala svou víru brát vážně, chtěla jsem všechny tyhle věci prožít opravdově. Jeden rok jsem si třeba dala na celou postní dobu půst od masa. Musím říct, že to pro mě nebylo vždycky snadné, ale vydržela jsem to. Na Velikonoce jsem pak ze sebe měla fakt dobrý pocit. Asi jako kdybych vylezla na Mount Blanc nebo dodržela bobíka mlčení. Jen s těmi Velikonočními jsem se nějak minula. Výsledkem mého snažení nebyl nějaký lepší vztah s Bohem, ale pýcha sama na sebe.

Jindy jsme si se sourozenci dali půst od sladkostí. Občas se stávalo, že nám třeba nějaká návštěva něco sladkého donesla, pravidelně jsme něco dostávali i od jedné

tety. Dávali jsme to v pokoji na jednu hromádku a celý půst okolo toho chodili, aby chom se na to vrhli na velikonoční neděli. Cvičení v sebezáporu to rozhodně dobré bylo, ale výsledek stejný, jako u toho masa. Prostě splněný bobík. Tečka.

Hokusy pokusy

Několik let jsem si ordinovala smutek. Žádné zpívání si, žádná hudba v pokoji, uklidila jsem veselé knihy a myšlenkou čas od času zaletla ke křížové cestě, jak to ten

Ježíš měl těžký. Byla jsem přesvědčena, že tak je to správně, tak se má půst prožívat. Ve výsledku jsem takto postní dobu jen se zaťatými zuby přetrpěla a o Velikonocích si